



URZĄD MORSKI W SZCZECINIE

Pl. Stefana Batorego 4, 70-207 Szczecin

tel.: +48 91 4342474, fax: +48 91 4344656, e-mail: sekretariat@ums.gov.pl

Znak: OW.5220.9.21.AZ(1)

Szczecin, dnia 18 listopada 2021 r.

OBWIESZCZENIE

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie, który zgodnie z *art. 27a ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r. poz. 1098, z późn. zm.)* sprawuje nadzór nad obszarem Natura 2000 „**Zatoka Pomorska**” (PLB990003) informuje o fakcie sporządzenia tymczasowych celów ochrony dla gatunków i ich siedlisk będących przedmiotami ochrony w ww. obszarze Natura 2000, a także o możliwości zapoznania się z rzezonym projektem, możliwości zgłaszania uwag i propozycji względem tych celów. Opracowanie tymczasowych celów ochrony dla przedmiotów ochrony wynika z konieczności zapewnienia warunków utrzymania i odtworzenia ich właściwego stanu ochrony. Cele te, po ich przyjęciu, powinny być brane pod uwagę przez sprawującego nadzór nad tym obszarem Natura 2000 i przez organy ochrony środowiska i przyrody oraz w trakcie prowadzenia ocen wpływu programów i przedsięwzięć na obszar Natura 2000.

Wykaz celów ochrony dla przedmiotów ochrony w obszarze Natura 2000 „*Zatoka Pomorska*” (PLB990003) stanowi załącznik do niniejszego obwieszczenia.

Uwagi i propozycje zapisów odnośnie celów ochrony można składać w terminie do dnia 10 grudnia 2021 r.:

- w formie pisemnej na adres: Urząd Morski w Szczecinie, pl. Stefana Batorego 4, 70-207 Szczecin;
- elektronicznie z pośrednictwem Platforma Usług Administracji Publicznej ePUAP;
- za pomocą środków komunikacji elektronicznej bez konieczności opatrywania ich bezpiecznym podpisem elektronicznym, o którym mowa w *ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797)* na adres e-mail: sekretariat@ums.gov.pl,

z podaniem tytułu wiadomości: „*Zatoka Pomorska (PLB990003) - cele ochrony*”.

Uwagi i wnioski złożone po upływie wskazanego terminu mogą pozostać bez rozpatrzenia. Organem właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków jest Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Jednocześnie informuję, że odpowiedzi na wszystkie nadesłane uwagi i wnioski udzielone zostaną w formie obwieszczenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie, dlatego też nie będą udzielane żadne inne indywidualne odpowiedzi w formie pisemnej.

Wojciech Zdanowicz

Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie

/podpisano kwalifikowalnym podpisem elektronicznym/

TYMCZASOWE CELE OCHRONY DLA GATUNKÓW I ICH SIEDLISK, BĘDĄCYCH
PRZEDMIOTAMI OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 „ZATOKA POMORSKA”
(PLB990003), WYNIKAJĄCE Z WARUNKÓW UTRZYMANIA LUB ODTWORZENIA
WŁAŚCIWEGO STANU OCHRONY

Gatunek	Typ populacji	Parametr/ wskaźnik stanu ochrony	Cel ochrony	Uwagi
A200 Alka zwyczajna <i>Alca torda</i>	c	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji migrującej poziomie przynajmniej 570 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 576 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 1500 - 2500 os.</p> <p>Zgodnie Trendami liczebności ptaków w Polsce (2018, GIOŚ, Chylarecki P., Chodkiewicz T. i in.) liczebność krajowa wynosi 1031 os.</p> <p>Zgodnie z Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa alki w okresie przelotów i zimowania obecnie wynosi 500 - 1600 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie wpływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p>

				<p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na lęgowiskach oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p>Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaskołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). Alkę obserwuje się liczniej na otwartym akwenu niż w strefie wód przybrzeżnych. Na Bałtyku gatunek ten najczęściej przebywa na wodach o głębokościach 10 - 50 m i tylko wyjątkowo bywa licznie obserwowany blisko wybrzeża, choć zazwyczaj są to osobniki przelatujące.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>

	w	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 5 osobników.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 8 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 200 - 500 os.</p> <p>Zgodnie z Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa alki zwyczajnej wynosi 500 - 1600 osobników, w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (0,005% populacji krajowej) to 2 os.</p> <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), – ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, – spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, – różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci. <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		Stan siedliska	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). Alkę obserwuje się liczniej na otwartym akwenu niż w strefie wód przybrzeżnych. Na Bałtyku gatunek ten najczęściej przebywa na wodach o głębokościach 10–50 m i tylko wyjątkowo bywa licznie obserwowany blisko wybrzeża, choć zazwyczaj są</p>

			<p>niepogorszoną stanem (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>to osobniki przelatujące.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększenia eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
A202 Nurnik <i>Cepphus grylle</i>	w	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 2 os.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 2 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 3975 os.</p> <p>Zgodnie z Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa nurnika wynosi 20 - 200 osobników w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (2% populacji krajowej) to 1 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej),

				<ul style="list-style-type: none"> - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływ na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowy gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec znacznym wahaniom.</p>
		<p style="text-align: center;">Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonej formie) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiek piaskożółty <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). Zimuje na płytkich wodach przybrzeżnych, zwykle blisko łęgowskich, czasem w pobliżu portów rybackich.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin</p>

				<p>i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększenia eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
A064 Lodówka <i>Clangula hyemalis</i>	w	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 33200 os.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność: 63600 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 60 os.</p> <p>Zgodnie Trendami liczebności ptaków w Polsce (2018, GIOŚ, Chylarecki P., Chodkiewicz T. i in.) wynosi populacja krajowa 3800 do 18600 os.</p> <p>Biuletyn Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa lodówki wynosi 220691 - 528075 osobników, w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (15% populacji krajowej) to 33200 osobników.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w lęgowiskach poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowie gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest</p>

				<p>ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przylów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na lęgowiskach oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p>Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonej formie) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaskożółtych <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce pojawia się licznie na Bałtyku podczas przelotów i zimą (od końca września do początku maja), będąc najliczniejszą kaczką morską; zdecydowana większość osobników przebywa na pełnym morzu, w głąb kraju zalatuje bardzo nielicznie.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększenia eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza</p>

				terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.
A002 Nur czarnoszyi <i>Gavia arcitica</i>	c	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 100 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 167 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 500 os.</p> <p>Zgodnie Trendami liczebności ptaków w Polsce (2018, GIOŚ, Chylarecki P., Chodkiewicz T. i in.) populacja krajowa wynosi 7 do 120 os.</p> <p>Biuletyn Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) - zgodnie z tym raportem populacja krajowa wędrowna i zimująca obecnie wynosi 180 - 420 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie splywu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		Stan siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych	Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i> ,

			<p>żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce spotykany też regularnie na przelotach głównie na wybrzeżach Bałtyku, uznany za nielicznie występującego.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areał na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
	w	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 160 os.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 167 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 1875 os.</p> <p>Zgodnie Trendami liczebności ptaków w Polsce (2018, GIOŚ, Chylarecki P., Chodkiewicz T. i in.) wynosi 7 do 120 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa nura czarnoszyjowego wynosi 180 - 420 os., w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (0,005% populacji krajowej) to 1 os.</p>

				<p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), – ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, – spadkiem liczebności gatunku w łęgowiskach poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, – różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowiskach oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p style="text-align: center;">Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce spotykany też regularnie na przelotach głównie na wybrzeżach Bałtyku, uznany za nielicznie występującego.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska)</p>

				<p>spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areał na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
A002 Nur rdzawoszyi <i>Gavia stellata</i>	w	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 35 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 35 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 900 - 1500 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa nura rdzawoszyjego wynosi 160 - 590 os., w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (0,005% populacji krajowej) to 1 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływ na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w lęgówiskach poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb

				<p>w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci.</p> <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na lęgówiskach oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p>Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce pojawia się nielicznie, ale regularnie na przelotach u wybrzeży Bałtyku (marzec–kwiecień i wrzesień–grudzień), głównie w małych grupach. Bardzo nieliczne osobniki zimują. Pojedyncze nury widuje się czasem w głębi łądu.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areał na podstawie ww. materiałów i informacji</p>

				o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.
	c	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 30 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 30 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 500 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), – ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, – spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, – różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowie gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie wpływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		Stan siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w niepogorszym	Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piasokołaz <i>Mya arenaria</i> , rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i> , omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce pojawia się nielicznie, ale regularnie na przelotach u wybrzeży Bałtyku (marzec–kwiecień i wrzesień–grudzień), głównie w małych grupach. Bardzo nieliczne osobniki zimują. Pojedyncze nury widuje się czasem w głębi łądu.

			<p>stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areał na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
<p>A066 Uhla <i>Melanitta fusca</i></p>	<p>w</p>	<p>Stan populacji</p>	<p>Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 2154 os.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 43800 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 250 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa uhli wynosi 107700 - 243100 os., w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (2% populacji krajowej) to 2154 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności

				<p>gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku,</p> <ul style="list-style-type: none"> – spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, – różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie splywu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p style="text-align: center;">Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonej formie) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiek piaskołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce liczna na przelotach i zimą na wybrzeżu, regularnie pojawiająca się w głębi lądu. Jednak na zimowiskach zdecydowana większość ptaków przebywa na morzu, z dala od brzegu. Jest drugą co do liczebności (po lodówce) kaczka morską zimującą w polskiej strefie Bałtyku. Zimuje w październiku-kwietniu.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej.</p>

				<p>Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększenia eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areał na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
A065 Markaczka <i>Melanitta nigra</i>	w	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 1380 os.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność: 37500 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 200 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa markaczki wynosi 9200 - 28900 os., w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (15% populacji krajowej) to 1380 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w lęgowiskach poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu,</p>

				<p>ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p>
			<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). Na polskim wybrzeżu zimuje licznie i regularnie od października do kwietnia.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węgłowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
	c	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji migrującej na poziomie przynajmniej 2000 osobników.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 255100 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 2000 - 5000 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p>

				<ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio otwartym akwenie i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p style="text-align: center;">Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami</p>

				<p>ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
A069 Szlachar <i>Mergus serrator</i>	w	Stan populacji	<p>Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 3000 osobników.</p>	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 2968 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność podaje 3000 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa szlachara wynosi 1000 - 6700 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z lądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, - ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), - przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p>

				<p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
				<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaskołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). Na polskim wybrzeżu zimuje licznie i regularnie od października do kwietnia.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawieszin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
		Stan siedliska	Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.	
A007 Perkoz rogaty <i>Podiceps auritus</i>	w	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie przynajmniej 100 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 667 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 100 - 200 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa perkoza rogatego wynosi 170 - 510 os.</p>

				<p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), – ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, – spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, – różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p>Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). Polsce najłatwiej te perkozy spotkać w trakcie przelotów wiosennych. Rzadziej te ptaki można zaobserwować jesienią, sporadycznie zimą.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji</p>

				<p>na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areał na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
A005 Perkoz dwuczuby <i>Podiceps cristatus</i>	w	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie min. 1800 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność 1838 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 4180 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa perkoza dwuczubego wynosi 3200 - 7900 os., w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (0,005% populacji krajowej) to 16 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), - ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, - spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, - różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych poprowadzonych w terenie niż

				<p>z danych szacunkowych,</p> <ul style="list-style-type: none"> – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		<p style="text-align: center;">Stan siedliska</p>	<p>Utrzymanie stabilnej powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową (np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaskożaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce nieliczny ptak łęgowy. Jest równomiernie rozpowszechniony w całej Polsce, z wyjątkiem gór.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymywaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów</p>

				do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.
A006 Perkoz rdzawoszyi <i>Podiceps grisegea</i>	w	Stan populacji	Utrzymanie stanu populacji zimującej na poziomie min. 90 os.	<p>Dokumentacji do projektu planu ochrony (2012 r., Guentzel S, Ławicki Ł., Wysocki D.) podaje liczebność: 91 os.</p> <p>Zgodnie z SDF liczebność wynosi 200 -500 os.</p> <p>Biuletynem Monitoringu Przyrody Raport z wdrażania art. 12 Dyrektywy Ptasiej w Polsce w latach 2013 - 2018: stan, zmiany, zagrożenia 20, 2019/2 (IOŚ) populacja krajowa perkoza rdzawoszyiego wynosi 60 - 240 os., w związku z czym, minimalna ilość osobników do utrzymania gatunku jako przedmiotu ochrony (15% populacji krajowej) to 9 os.</p> <p>Różnice w stanie liczebności osobników podanych w ww. dokumentach wynikają m.in. z:</p> <ul style="list-style-type: none"> – różnych lat badań w ramach, których pozyskiwano dane i związanych z tym zmian sezonowych (m.in. różnice warunków pogodowych w poszczególnych latach badań, np. temperatury powietrza, stopnia zalodowacenia i występowania pokrywy śnieżnej), – ogólnych tendencji związanych ze spadkami liczebności gatunku spowodowanych przez stopniowo postępujące zmiany klimatyczne, które mają wpływa na zmianę obszarów zimowania i migracji gatunku, – spadkiem liczebności gatunku w łęgowskich poza granicach obszaru Natura 2000, co ma odzwierciedlenie w późniejszym występowaniu populacji danego gatunku w tym obszarze Natura 2000, – różnic w sposobie i metodzie prowadzenia badań (różne dane uzyskuje się z badań prowadzonych bezpośrednio w otwartym akwenu i przy obserwacjach prowadzonych z łądu, a różne dane otrzymane będą z badań rzeczywistych przeprowadzonych w terenie niż z danych szacunkowych, – ubożeniem bazy pokarmowej (spadek liczebności ryb w Morzu Bałtyckim), – przyłowu gatunku w sieci. <p>Istotnymi i głównym z działań dla ochrony gatunku jest ograniczenie jego śmiertelności w sieciach rybackich, ograniczenie spływu zanieczyszczeń do akwenu, ograniczenie uprawiania sportów wodnych w miejscach stałych koncentracji.</p> <p>Przyłów w sieci rybackie może być również czynnikiem powodującym znaczący negatywny wpływ na populacje gatunku (np. lokalizacje skrzelowych sieci stawnych w miejscach koncentracji ptaków).</p> <p>Stan populacji migrującej jest zależny od wielu czynników naturalnych i antropogenicznych na łęgowskich oraz na trasach migracji położonych poza obszarami Natura 2000 i terytorium Polski w związku z czym liczebność może ulec wahaniom.</p>
		Stan siedliska	Utrzymanie stabilnej	Siedlisko występowania gatunku obejmuje dużą powierzchnię akwenu, z bogatą bazą żerowiskową

			<p>powierzchni dogodnych żerowisk oraz miejsc odpoczynku na poziomie obecnym (nie mniejszym niż 14538 ha i w nie pogorszonym stanie (FV) z uwzględnieniem naturalnych procesów.</p>	<p>(np. duże zagęszczenie makrozoobentosu, głównie czterech gatunków małży: małgiew piaszkołaz <i>Mya arenaria</i>, rogowiec bałtycki <i>Macoma baltica</i>, omulek <i>Mytilus edulis</i> i sercówka <i>Cardium glaucum</i>). W Polsce nieliczny, lokalnie średnio liczny gatunek łęgowy, niektóre osobniki również zimują.</p> <p>Siedlisko to spełnia kryteria dla odpowiednio dobrego do długoterminowego przetrwania gatunku. Stan siedliska oceniono jako FV co oznacza, że wielkość siedliska gatunku jest wystarczająco duża, a jego jakość odpowiednio dobra dla długoterminowego przetrwania gatunku, brak jest istotnych negatywnych oddziaływań i nie przewiduje się większych zagrożeń w przyszłości, nie obserwuje się negatywnych zmian w populacji i siedlisku. Zachowanie gatunku w perspektywie 10-20 lat jest niemal pewne. Istnieją jednak potencjalne oddziaływania, które w przyszłości mogą powodować istotne negatywne zmiany zagrażające stanowi siedliska tego gatunku, z uwag np. na wzrost antropopresji na obszarach morskim (w bezpośrednim sąsiedztwie siedliska) spowodowany m.in. zwiększeniem ruchu jednostek pływających, realizacją przedsięwzięć związanych z utrzymaniem i budową konstrukcji służących pozyskiwaniu i gromadzeniu energii oraz wydobywaniu węglowodorów, i innej infrastruktury liniowej. Zagrożenia te powodują zakłócenie drożności tras wędrówek, nadmierny hałas, wibracje. Ponadto w wodach morskich następuje wzrost koncentracji zawiesin i szkodliwych substancji chemicznych dostających się do akwenu np. z sąsiadujących z nim obszarów lądowych, zwiększania eutrofizacji i zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi. Zauważalne jest również zmniejszenie stężenia tlenu czyli zachodzenia zmian fizykochemicznych w wodach morskich. Wszystkie wymienione oddziaływania mogą zagrażać dla ekologicznej funkcji tarlisk i przeżywalności wczesnych stadiów rozwojowych ryb (ikry i larw) gatunków komercyjnych i występowaniu fauny dennej (bentosu) stanowiących bazę pokarmową awifauny.</p> <p>Ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000, zaś jego areal na podstawie ww. materiałów i informacji o akwenu nr POM.12.0 (o funkcji ochrona środowiska i przyrody) wydzielonym w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w skali 1:200 000 (Dz. U. z 2021 r. poz. 935), zaś ocenę siedliska wyznaczono na podstawie materiałów do projektu planu ochrony dla tego obszaru Natura 2000.</p>
--	--	--	---	---